

Zondag 29 april 2018 : 1Joh.3,18-24 3 en Joh 15,1-8

Met Hem verbonden blijven

“Blijft in Mij, dan blijf Ik in U” Joh. 15,3

Inleiding

Lieve mensen, van harte welkom in deze W&G viering. Als je zoals ik van tuinieren houdt, dan is dit vandaag een heerlijk evangelie, over de wijnstok en de ranken. Het spreekt zo'n duidelijke taal, geënt op het leven zoals zich dat in de natuur afspeelt. Alleen al dat snoeien: snoeien is noodzakelijk. Op mijn volkstuin, waar ik mijn twee appelboompjes eigenlijk nooit gesnoeid heb, wordt dat zichtbaar. Ik heb er vroeger nooit bij nagedacht, dat mijn appelbomen en ook mijn bessenstruiken gesnoeid moesten worden.....Tja.... In het evangelie horen we Jezus vandaag met nadruk zeggen "blijft in Mij". Met het beeld van de wijnstok en de ranken maakt Jezus in het evangelie duidelijk, dat wij geen vrucht kunnen dragen als wij niet net zo met Hem verbonden zijn als de rank met de wijnstok. Want dat is toch de bedoeling? Vrucht dragen, tot bloei komen? Maar hóe kunnen wij dan zo verbonden zijn met Hem? We gaan er straks meer over horen. Laten we nu eerst ons hart tot God onze Vader verheffen, en om Zijn ontferming bidden, die wij zo nodig hebben om vrucht te kunnen dragen, om tot bloei te kunnen komen in ons leven.

Overweging

Lieve mensen, we leven in de Paasvreugde, die we eigenlijk heel het jaar zouden moeten kunnen voelen. Maar de Paasvreugde is een kwetsbare vreugde. Pasen is onlosmakelijk verbonden met het kruis van Goede Vrijdag. En als we dat kruis op onze weg tegenkomen, als wij op onze beurt ons kruis met ons mee moeten dragen in ons leven, dan is het soms moeilijk om nog iets van die Paasvreugde te – kúnnen - ervaren. Konden we ons maar altijd zo verbonden voelen met God, zo 'thuishoren bij God' als we vandaag horen. Hoe krijgen wij de zekerheid dat wij bij God thuishoren? De 2^e lezing, uit de 1^e brief van Johannes, zegt het ons : als wij liefhebben niet met woorden en leuzen, maar met concrete daden. "Geen woorden maar daden" is een leus die ons allen bekend zal zijn.....En dán mogen we voor Gods aanschijn ons geweten geruststellen, ook als ons eigen geweten ons veroordeelt, want God is groter dan ons hart en weet alles. Het gaat om dat woordje 'dán': het betekent, dat wij gerust mogen zijn, om alles wat in onze ogen verkeerd gaat, wat wij verkeerd doen in ons leven, waar wij onszelf om 'veroordelen'...áls wij ècht 'thuishoren' bij de waarachtige God= als wij liefhebben in concrete daden= als wij in de Liefde leven, de Liefde zoals Jezus ons die heeft voorgedaan. Die liefde moet altijd onze maatstaf zijn. Wij zijn allemaal maar zulke kleine mensjes voor Gods aangezicht, met zo'n gróót verlangen naar Hem, diep van binnen. We staan wellicht niet altijd stil bij dat verlangen, maar minstens in het diepste diep van onszelf, in onze ziel, is dat verlangen voelbaar: òm echt thuis te zijn bij God. Om maar weer die mooie woorden van kerkvader Augustinus aan te halen: "onrustig is ons hart tot het rust in U"..

Maar dan wordt ook dat grote ònvermogen voelbaar om dat verlangen te realiseren in ons leven. We staan toch vaak ver van God af en leven niet in die innige verbondenheid met Hem waar we vandaag over horen. En dan weegt het kruis dat we moeten dragen extra zwaar. En de 1e lezing zegt ons eigenlijk aan, dat het er allereerst om gaat, dat dat verlánge om bij God thuis te horen voelbaar èn zichtbaar wordt in ons dagelijkse leven. We hoeven geen perfectionistisch gedrag na te streven, we hoeven ons niet in te spannen om foutloos te leven. Dat zou ook niet lúkken – van mezelf weet ik heel zeker dat me dat niet zou lukken, en ik denk dat dat voor ons allemaal wel geldt. Maar wij mogen er zijn, helemaal zoals wij zijn, met ál onze successen maar ook met ál onze tekortkomingen. We hoeven niet in zelfverwijt vast te blijven zitten. Dat getuigt eigenlijk ook niet van een

gezond geloof. We denken dan te klein over God. Onze God, die barmhartig is, en groter dan ons hart, en alles weet: ons verlangen, en ons onvermogen om daaraan te voldoen.... Máár we moeten dan wèl serieus wèrk maken van dat verlangen, wat concreet betekent: elkaar liefhebben op de manier zoals Jezus ons heeft voorgedaan! Geen woorden maar daden! Het is het liefdesverbond dat onze God en Schepper met ons voorhad toen Hij ons schiep, het verbond waar gedurende heel de Bijbel sprake van is, het verbond dat *Hij* áltijd trouw zal blijven, en waar Hij ook òns iedere keer opnieuw toe oproept, ook vandaag, hier, nú!...

Het evangelie sluit hier naadloos op aan, omdat het zo heel goed aangeeft hóe wij zo verbonden kunnen zijn met God, dat wij ons echt 'thuis voelen' bij Hem. Jezus gebruikt hiervoor het beeld van de wijnstok en de ranken. Hoort u ook de intensiteit, waarmee Jezus hier spreekt? "Blijf in Mij dan blijf ik in U"...en dat herhaalt Hij in bijna iedere zin, tot wel vijf keer toe! Zó belángrijk vindt Jezus dat: "blijf in Mij, dan blijf Ik in U". Het is een zin die zo gemakkelijk wordt uitgesproken. Maar een zin met zo'n enorme betekenis, er klinkt zo'n diépe verbòndenheid in door. Laat het eens binnenkomen: wat zègt Jezus ons hier nu? Dat wij in Hem moeten blijven, en dat Híj dan in ons blijft. Kunnen wij Jezus wel zo ervaren? Vóelen wij die verbondenheid met Hem dan ook echt zo nabij als hier gezegd wordt? Hij in ons en wij in Hem..... En léven we ook vanuit die verbondenheid? Of zakt dat toch vaak weer heel gauw weg als we uit de kerk komen, en het dagelijkse leven ingaan, met alle drukte en hectiek, alles wat dan weer op ons afkomt.....? Maar hóe zouden wij die intieme nabijheid van Jezus zó kunnen gaan ervaren, dat dat werkelijkheid wordt en blijft in ons dagelijkse leven, en dat wij wèrkelijk Paasmensen worden, dat de Paasvreugde ons wèrkelijk verenigt met Hem, ook als het Goede Vrijdag is in ons leven? Pasen = Pascha = de doortocht van het duister naar het Licht = de Paasvreugde wil zeggen, dat Jezus' verrijzenis zich ook in ons voltrekt. En dat kan alleen maar als wij zó verbonden zijn met Hem als Hij vandaag zo indringend zegt: "blijft in Mij dan ik blijf in u" . Van belang daarbij is, dat we beseffen dat we niet alleen gesnoeid moeten worden zoals het evangelie van vandaag aangeeft, maar dat dat "blijft in Mij" ook alles te maken heeft met waar wij in geworteld zijn.

Het is lente. Om ons heen komt heel de natuur tot leven en gaat bloéien. Maar een plant die geen wortels heeft, kan die tot bloei komen? Alles wat een plant voortbrengt, komt uit zijn wortels! Onze wortels, waar liggen die? Jezus roept ons vandaag op om ons in Hèm te verwortelen. Jezus is zeg maar onze wortel, om het maar eens heel concreet te maken, de bron van waaruit wij leven. Maar is Hij dat ook echt? Hoe kan dat werkelijkheid worden in ons leven? Wij moeten ons dan ahw voeden met Hem. Zoals een plant door zijn wortels voeding haalt uit de bodem, zo moeten wij ons voeden met Hèm.

Ik zelf ervaar dan weer hoe groot de noodzaak is om hier dagelijks tijd voor vrij te maken, om ons te voeden met Hem. Jezus zelf reikt ons hier iets heel belangrijks voor aan. Daar moet ik eerst even iets voor uitleggen: in het Grieks komt het woord 'snoeien' dicht bij de betekenis van het woord 'reinigen'. En dat horen we Jezus zeggen: " Gij zijt al rein door het woord dat Ik tot U gesproken heb". Zijn Woord reinigt ons dus, het werkt als het snoeien van de wijngaardenier: het snijdt alles weg wat niet levensvatbaar is in ons, de wildgroei aan takken die geen vruchten zullen dragen.... Zijn Woord is dan tevens ook de wortel van waaruit wij ons kunnen voeden met Hem, en daardoor thuis kunnen raken bij God..

Zo belangrijk zijn de woorden die Jezus tot ons zegt. Zo'n krácht hebben die woorden. Maar dan moeten we die woorden wèl horen, opnieuw en opnieuw, opdat ze steeds dieper kunnen doordringen in ons hart, als echt vóedsel verteerd en in ons opgenomen, opdat ze in ons tot léven kunnen komen, vruchtbaar kunnen worden.....Lieve mensen, als we dát nou eens zouden gaan dóen in ons dagelijkse leven: niet alleen ons lichaam, maar ook

onze ziel voeden met het voedsel dat het nodig heeft om letterlijk in Léven – met een hoofdletter!- te blijven, zo diep verbonden met Hem als Hij ons aanzegt vandaag. Moge het toch zo worden. Amen.

Slotgebed.

Heer van ons leven, wij danken u dat wij hier weer bijeen mochten zijn om met elkaar de gemeenschap met u te kunnen vieren, dat wij iets mochten ervaren van wat het betekent dat U de wijnstok bent waarmee wij als ranken verbonden zijn, wat het betekent als wij zo intens met U verbonden blijven: dat wij dan èchte Páásmensen kunnen zijn, het hele jaar door.. Blijf ons nabij, groei in ons, laat Uw Geestkracht meer en meer door ons heen naar buiten mogen stralen en help ons om zo iets van Uw Liefde voelbaar te maken en de vruchten ervan uit te dragen in onze wereld die daar zo'n behoefte aan heeft.

Slotgedachte:

Ziel, zoeken moet je jezelf in Mij, en Mij moet je zoeken in jezelf.

En mocht je soms niet weten waar je Mij zult vinden,
dwaal dan niet van hier naar ginds, maar, als je Mij wilt vinden,
moet je Mij zoeken in jezelf.

Want jij bent Mijn onderdak, jij bent mijn thuis en plaats van rust,
en daarom klop Ik altijd bij jou aan,
als Ik in jouw gedachten de deur gesloten vind.

Buiten jezelf hoef je Mij niet te zoeken, want om Mij te vinden
zal het genoeg zijn Mij slechts te roepen;

Ik zal dan zonder talmen naar jou toe gaan, en Mij moet je zoeken in jezelf. Teresa van Avila